Merlijn Twaalfhoven speelt met de zaal

Zinsbegoochelend programma met pianiste Mukaiyama.

door **René van Peer**

EINDHOVEN - Componist Merlijn Twaalfhoven houdt ervan om zijn publiek totaalervaringen aan te bieden. Daarin staat de muziek centraal, maar hij verzint er allerhande gebeurtenissen omheen die de beleving van de mensen intenser moet maken. Als het even kan door hen op het verkeerde been te zetten. Afgelopen vrijdag was in het Eindhovense Muziekcentrum een zinsbegoochelend programma te horen dat hij had samengesteld met pianiste Tomoko Mukaiyama.

De pianiste speelde delen uit werken van diverse componisten, van Jan Pieterszoon Sweelinck tot Sergei Zagny en Twaalfhoven zelf. Ze vlocht die aaneen tot een reeks waarin je als luisteraar van de ene sfeer in de andere verzeild raakte. In een stuk van Chopin was het of ze vastliep. Steeds weer herhaalde ze bijna machinaal hetzelfde fragment, kortte het verder en verder in tot het uiteindelijk vervloog. Zo kreeg de muziek een droomachtige kwaliteit waarin van alles kon gebeuren, en waarin je er soms aan twijfelde of wat je zag ook werkelijk plaatsgreep.

Die sfeer werd nog versterkt doordat het podiumlicht uiterst langzaam gedimd werd, en door de projectie van een scène uit een Japanse film. Het beeld werd in het midden gespiegeld, zodat er een spookachtig tafereel ontstond waarbij een vrouw in de lucht leek op te lossen. Soms hoorde je schijnbaar uit het niets zingende vrouwenstemmen opkomen.

Dan weer leek de muziek je helemaal te omringen. Twaalfhoven was niet altijd even effectief in de illusie die hij wilde creëren. Een interview met een zogenaamd speciaal uit Japan overgevlogen technicus, compleet met vraag uit het publiek, was al te duidelijk in scène gezet.

'Tomoko, une femme urbaine' van Merlijn Twaalfhoven en Tomoko Mukaiyama. Gezien op vrijdag 26 januari in de kleine zaal van Muziekcentrum Frits Philips, Eindhoven.